

Sygn. akt IV U 916/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 marca 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 marca 2016r. w S.

odwołania A. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 26 czerwca 2015 r. Nr (...)

w sprawie A. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 916/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26 czerwca 2015 r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. działając na podstawie art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm.) odmówił A. J. przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do prac wskazując, iż Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 18 czerwca 2015 r. nie stwierdziła u niego niezdolności do pracy.

Od decyzji tej odwołanie złożył A. J. wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu odwołania ubezpieczony wskazał, iż stan jego zdrowia nie pozwala na podjęcie pracy w zawodzie murarza. Powyższe zatrudnienie wiąże się bowiem z pracą na wysokościach, a ubezpieczony cierpi m. in. z powodu zachwiania równowagi, zawrotów głowy, bólów kręgosłupa oraz drętwienia lewej ręki. Schorzenia te powodują, iż praca na wyżej wymienionym stanowisku stwarzałaoby zagrożenie zarówno dla ubezpieczonego jak i dla jego współpracowników (odwołanie k. 1).

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji i wskazując, że odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów

faktycznych i prawnych, które uzasadniałyby zmianę decyzji i uwzględniałyby odwołanie (odpowiedź na odwołanie k. 2-3).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Ubezpieczony A. J., ur. (...), w dniu 25 marca 2015 r. wystąpił do (...) Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (wniosek k. 1-4 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował A. J. na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 19 maja 2015 r. ustalił, że nie jest on niezdolny do pracy (wypis z orzeczenia Lekarza Orzecznika z 19 maja 2015 r. k. 38 akt organu rentowego). Od wskazanego orzeczenia ubezpieczony wniósł sprzeciw (k. 26 akt lekarskich). Wobec powyższego, A. J. został skierowany na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 18 czerwca 2015 r. ustaliła, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (wypis z orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS z 18 czerwca 2015 r. k. 40 akt rentowych). W badaniu będącym podstawą do wydania tego orzeczenia, Komisja Lekarska rozpoznała u ubezpieczonego schorzenia dotyczące narządu ruchu, w tym zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa w odcinku C i L/S, bez zespołu neurologicznego oraz zmiany entezopatyczne stawów łokciowych, bez istotnej dysfunkcji (orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 18 czerwca 2015 r. k. 29-30 dokumentacji lekarskiej).

Wobec treści powyższego orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS, decyzją z 26 czerwca 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił A. J. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (decyzja k. 41 akt rentowych).

Biegli lekarze neurolog oraz ortopeda w opinii sporządzonej na zlecenie Sądu rozpoznali u ubezpieczonego: zmiany dyskopatyczno-zwyrodnieniowe kręgosłupa szyjnego i lędźwiowo-krzyżowego z przewlekłym zespołem bólowym, obecnie bez zespołu korzeniowego i bez upośledzenia sprawności ruchowej oraz zmiany entezopatyczne stawów łokciowych. W badaniu przedmiotowym biegli stwierdzili: niewielkie ograniczenie zakresów ruchomości odcinka szyjnego i L-S kręgosłupa bez objawów rozciągowych i bez objawów korzeniowych, stawy łokciowe o obrysach prawidłowych, ruchomość w granicach normy, niewielkie osłabienie siły uścisku lewej ręki z zachowaną dobrą funkcją chwytaną, ręka prawa o prawidłowej sile mięśniowej i sprawności manualnej. Nie stwierdzono objawów uszkodzenia ośrodkowego układu nerwowego, próba Romberga prawidłowa. Biegli po analizie dokumentacji medycznej z dotychczasowego leczenia ubezpieczonego i po jego zbadaniu stwierdzili, że aktualny stopień zaawansowania schorzenia układu ruchu i stan neurologiczny nie naruszają sprawności organizmu w stopniu kwalifikującym do orzeczenia niezdolności do pracy zawodowej. Biegli uznali zatem, że rozpoznane u ubezpieczonego schorzenia nie powodują jego niezdolności do pracy zgodnej z jego kwalifikacjami i dotychczas wykonywanej w zawodzie murarza (k. 9 i 23 akt sprawy).

A. J. z wykształcenia jest murarzem. Dotychczas, do grudnia 2013 r. ubezpieczony pracował w wyuczonym zawodzie oraz jako robotnik ogólnobudowlany (okoliczności niesporne- świadectwa pracy k. 7-12 akt rentowych, wyjaśnienia ubezpieczonego k. 21 akt sądowych).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t. Dz. U. z 2013r. poz. 1440 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: 1) jest niezdolny do pracy; 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy; 3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-3, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów. Jak stanowi ustęp 2 przywołanego artykułu, przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

Zgodnie z treścią art. 12 ust. 1, 2 i 3 niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy. Częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Sporną okolicznością na gruncie niniejszej sprawy było, czy ubezpieczony jest niezdolny do pracy, a jeżeli tak, to w jakim stopniu.

Biegli lekarze neurolog oraz ortopeda po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną oraz po przeprowadzeniu badania uznali ubezpieczonego za zdolnego do pracy w zawodzie murarza odpowiadającemu jego kwalifikacjom (opina k. 9 i 23 akt sprawy). W badaniu neurologicznym biegli nie stwierdzili objawów uszkodzenia ośrodkowego układu nerwowego. Biegli wskazali, iż stwierdzone niewielkie ograniczenie zakresów ruchomości odcinka szyjnego i L-S kręgosłupa, bez objawów rozciągowych i bez objawów ubytkowych korzeniowych oraz niewielkie osłabienie siły uścisku lewej ręki z zachowaną dobrą funkcją chwytą, podobnie jak stan neurologiczny ubezpieczonego nie naruszają sprawności organizmu w stopniu kwalifikującym do orzeczenia długotrwałej niezdolności do dotychczas wykonywanej i zgodnej z jego kwalifikacjami pracy zawodowej. Biegli stwierdzili, iż schorzenia układu ruchu przebiegają z okresami zaostrzeń i remisji dolegliwości bólowo-korzeniowych. W czasie zaostrzeń ubezpieczony może być leczony i rehabilitowany w ramach zasiłków ZUS z tytułu okresowej niezdolności do pracy. W uzupełniającej opinii (k. 23 akt sprawy), wydanej w wyniku zgłoszenia przez ubezpieczonego zastrzeżeń (k. 16 akt sprawy) i przedstawienia aktualnej dokumentacji medycznej (k. 20 akt sprawy), biegli podtrzymali uprzednio wyrażone wnioski. Wskazano, że w obu badaniach rezonansu magnetycznego kręgosłupa złożonych przez ubezpieczonego tj. z 28 lutego 2014 r. i z 22 grudnia 2015 r., nie odnotowano zmian ogniskowych w kanale kręgowym, nie odnotowano zmian w rdzeniu szyjnym i uszkodzenia korzeni nerwowych, nie doszło również do istotnej progresji zmian dyskopatyczno-zwyrodnieniowych. Biegli kategorycznie stwierdzili zarówno w opinii głównej jak i uzupełniającej, że stopień zaawansowania schorzenia układu ruchu i stan neurologiczny pozwalają ubezpieczonemu na wykonywanie pracy w zawodzie murarza. W uzasadnieniu biegli stwierdzili, iż dają podstawy do stwierdzenia, iż nie nastąpiła istotna progresja zmian dyskopatyczno-zwyrodnieniowych.

Sąd uznał, iż opinia biegłych jest miarodajną i wiarygodną oceną stanu zdrowia ubezpieczonego. Została sporządzona przez lekarzy- specjalistów z dziedzin odpowiadających schorzeniom rozpoznany u ubezpieczonego. Wydanie opinii zostało poprzedzone zapoznaniem się z zgromadzoną dokumentacją medyczną oraz badaniem A. J.. Stwierdzić należy, iż wnioski wyrażone przez biegłych są jasne i logiczne. Dlatego też Sąd podzielił stanowisko zaprezentowane przez biegłych.

Należy zauważyć, iż po wydaniu uzupełniającej opinii, strony nie zgłaszały nowych wniosków dowodowych.

Reasumując, Sąd opierając się na dowodzie z opinii biegłych uznał, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami tj. wykształceniem zawodowym i doświadczeniem w pracy na stanowisku murarza. Tym samym stan zdrowia A. J. nie pozwala na przyjęcie, by był on niezdolnym do pracy w rozumieniu art. 12 ust. 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Podkreślić należy, iż postępowanie odwoławcze prowadzone przed Sądem ma na celu weryfikację zaskarżonej decyzji. Tym samym, Sąd bierze pod uwagę stan faktyczny istniejący w chwili jej wydania. Komisja Lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 18 czerwca 2015 r. rozpoznała u ubezpieczonego schorzenia dotyczące narządu ruchu. Nie dostrzeżono przy tym, by u ubezpieczonego istniały choroby kardiologiczne. Ponadto, sam ubezpieczony przyznał (wyjaśnienia k. 38v akt sprawy), iż dopiero od niedawna podjął leczenie kardiologiczne. Dlatego też przedstawiona przez ubezpieczonego dokumentacja medyczna z zakresu kardiologii (k. 32-37 akt sprawy), która została zgromadzona po dacie wydania zaskarżonej decyzji, tj. w marcu 2016 r., nie ma wpływu na ocenę prawidłowości zaskarżonej decyzji, tym bardziej, iż schorzenia kardiologiczne są one na etapie diagnostyki.

Wobec powyższego, stwierdzić należy, iż ubezpieczony nie spełnia przesłanki niezdolności do pracy wskazanej w art. 57 ust. 1 pkt 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS i jego odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Mając na względzie powyższe Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc orzekł jak w sentencji wyroku.